

ACTIS&NCOBA-2021-1

Bangkok Suvarnabhumi University

Conference Proceedings

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์ และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17 และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	หน้า
โปรแกรมประยุกต์แอนดรอยด์ เรื่อง สถานที่สำคัญของโลกด้วยเทคโนโลยีเสมือนจริง	ภาสกร ปาละกูล	1
ระบบ IoT เพื่อตรวจสอบการเข้าเรียนและการเข้าสอบโดยใช้GPS และการจดจำใบหน้า	พีรพัฒน์ สีดา ธนาธร หมัดมอญ วิภา ธนานันท์	9
ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	14
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี	เฉลิมพล นุชอุดม สุวัจ รชตวัฒนกุล	22
กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากร ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปณีญา อินทกาศ สุนทรี ตรีพาทย์	30
การจัดการ การจัดเก็บสำหรับการเบิกจ่าย กรณีศึกษา บริษัทผลิตอาหารสำเร็จรูปแห่งหนึ่ง ในเขตฉะเชิงเทรา	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์ ดร.ชุมพล สายเชื้อ	37
การพัฒนาแบบจำลองระบบตรวจจับก๊าซคาร์บอนภายในรถยนต์	ชุติมา เกตุษา ไพรัช นาคนาวา	48
การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคลังสินค้า กรณีศึกษา บริษัท เอกชน จำกัด	นราวดี สมชาติ ดร.ฉันทลักษณ ฮีสวัสดิ์ พิสุทธิ์ ตั้งเด่นชัย ดร.วรางคณา ตันสกุล	54
การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟสายธนบุรี (กรุงเทพฯ) - น้ำตก (กาญจนบุรี)	จรูญวิทย์ โตสัจจะวงษ์	61
การศึกษาคุณภาพการให้บริการของบริษัทขนส่งเอกชนแห่งหนึ่งใน เขตปลอดอากรสุวรรณภูมิ	นราวดี สมชาติ ณปภัช เพชระบูรณิน พิสุทธิ ตั้งเด่นชัย	71
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในเขตลาดกระบัง	เฉลิมพล นุชอุดม ปณิชา วีรศิลปะ สุวัจ รชตวัฒนกุล	78
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความเครียดในการทำงานของบุคลากรในสำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 14	เบญญาภา แสงแพร จินตนา อาจหาญ พัทธธีรา จิรอุดมสาโรจน์	88

Factors Affecting Green Supply Chain Adoption in Small-Medium Enterprises with High Growth Rate in Thailand	Pornapa Peamchai Sarakul Sukortpromme Suraporn Onputtha Putthiwat Singhdong	497
Factors Affecting Business Sustainability of Logistics Service Providers in Thailand	Atchira Tiwasing Orawee Sriboonlue Suraporn Onputtha	502
ศึกษาความสัมพันธ์ต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอาหารจานด่วน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	อุบลวรรณ ยานุ ผศ.ดร.ณัฐกาญจน์ สุวรรณธารา	507
คุณภาพในการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดินเอ็มอาร์ที	วิทวัส ศรีพงษ์ยิ่ง สุจิตรา ลัชชานันท์ อภิญญา บุญสิทธิ์ ดร.อัศวิน เสนีชัย	512
การจัดการคลังสินค้าของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในเขตสมุทรปราการ	หฤดี เจียมวงษ์ พิมปภัทร์ สิทธิสาร อุทุมพร ชูจันทร์ ดร.อัศวิน เสนีชัย	517
การเปรียบเทียบตัวแบบการพยากรณ์ปริมาณตู้ขนส่งสินค้าไฟเบอร์กลาสประเภท CBL ของบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร	นริศรา สุริยะ ณัฐวดี ยิ้มละมัย ชัชนันท์ บัวลอย ดร.อัศวิน เสนีชัย	528
ผลของการใช้อีเลิร์นนิงวิชาทฤษฎีและจริยธรรมทางการเมืองกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3	เฉลิมพล นุชอุดม ผกากรอง ชุติกุลวรนันท์	535

ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

KNOWLEDG UNDERSTANDING AND FACTORS OF POLITICAL PARTICIPATION OF LAM SAI SUBDISTRICT MUNICIPALITY, LAM LUK KA DISTRICT, PATHUMTHANI PROVINCE

เฉลิมพล นุชอุดม[1] , สุวัจ รชตวัฒนกุล[2]

[1,2] อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ E-mail: chaleampol@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ในแต่ละด้านและเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมือง วิธีดำเนินงานวิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายได้จำนวนประชาชน คือ 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบข้อมูลใช้ T – test และ One way Anova ผลการวิจัยพบว่า

1. ความรู้ความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการไปร่วมฟังการปราศรัยหรือฟังนโยบายของนักการเมือง อยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

คำสำคัญ : ความรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วม

Abstract

The purposes of the research were to investigate knowledge and other factors affecting political participation of the people in lam sai subdistrict municipality, lam sai district, pathumthani province, and to compare the opinions of people with different characteristics toward the factors affecting participation. The sample group consisted of 365 people from lam sai subdistrict municipality. The research instruments were a test on politics and a 5-point rating scale questionnaire. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA. The results were as follows:

1. Regarding the knowledge of political participation of the people in lam sai subdistrict municipality, lam sai district, pathumthani province, in general it was found to be at a moderate level

2. Regarding the factors affecting political participation of the people in lam sai subdistrict municipality in general, it was found to be at a moderate level. When considering each aspect separately it was also found to be at a moderate level.

3. When comparing the opinions of the people with different characteristics toward the factors affecting peoples' participation there was no significant difference.

Keywords: Knowledge, participation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยมีการจัดระเบียบราชการบริหารแผ่นดินออกเป็น 3 ประเภท อันได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง(แบบรวมอำนาจ) หมายความรวมถึงราชการชนิดต่าง ๆ ที่ฝ่ายปกครองจัดทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนทั่วทั้งอาณาเขตของประเทศ เช่น การรักษาความสงบภายในการป้องกันประเทศ การเกษตร การคมนาคม การคลัง เป็นต้น องค์การที่จัดทำราชการบริหารส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรมและทบวงการเมืองที่ส่วนกลางเรียกชื่อเป็นอย่างอื่น ซึ่งตั้งอยู่ในนครหลวงและมีอำนาจหน้าที่จัดทำราชการในอำนาจหน้าที่ของตนตลอดทั้งประเทศราชการบริหารส่วนภูมิภาค (แบบแบ่งอำนาจ) หมายความรวมถึงราชการของกระทรวง ทบวง กรม อันเป็นองค์การของราชการบริหารส่วนกลาง ที่ได้แบ่งแยกออกไปจัดทำตามเขตการปกครองต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในเขตการปกครองนั้น ๆ โดยมีเจ้าหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ซึ่งสังกัดในกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ออกไปประจำตามเขตการปกครองนั้น ๆ เพื่อบริหารราชการภายใต้การบังคับบัญชาของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคของประเทศไทยในเวลานี้ ได้แก่ ราชการของจังหวัด
อำเภอ รวมตลอดถึงกิ่งอำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าในส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (แบบกระจายอำนาจ) หมายความรวมถึงราชการบางอย่างที่รัฐมอบหมายให้องค์กรปกครองท้องถิ่นจัดทำเอง เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนเฉพาะที่ในเขตท้องถิ่นนั้น โดยมีเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นเอง ซึ่งตามหลักมิใช่เจ้าหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง เป็นผู้บริหารกิจการส่วนท้องถิ่น ด้วยงบประมาณขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรปกครองท้องถิ่นของประ ซึ่งเป็นการบริหารราชการในส่วนกลาง การบริหารราชการแผ่นดินแบบภูมิภาค ซึ่งเป็นการบริหารราชกทศไทยในเวลานี้ได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) กรุงมหานครและเมืองพัทยา (วีระชัย เองษฎีกุล, 2550 : 1)

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองนับเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนในระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นรูปแบบที่แสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพของประชาชน ในการกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของตนด้วยตนเอง และเป็นช่องทางสำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ซึ่งการจัดการปกครองตนเองของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่น นอกจากนั้นยังเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลที่มีอยู่อย่างกว้างขวางและไม่อาจตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึงและการปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นแหล่งสร้างหรือผลิตผู้นำทางการเมืองการบริหารของประเทศในอนาคต (สาลินี อ่อนวงษ์, 2551 : 1)

เทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ได้แก่ การจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นเมื่อการบริหารจัดการท้องถิ่นเป็นหน้าที่หลักของประชาชนในท้องถิ่นนั้น การเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ประชาชนในท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองท้องถิ่นและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ด้านการสิทธิในการปกครองท้องถิ่น ความรู้ความเข้าใจในการกระจายอำนาจ และด้านการมีส่วน

ร่วมทางการปกครองและการเสียสิทธิทางการเมือง ในกรณีไม่มีส่วนร่วมทางการการเมือง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตเทศบาลตำบลลำไทร และอีกประการต้องการทราบถึงปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเขตเทศบาลตำบลลำไทร ในแต่ละด้านอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้นำไปสู่การส่งเสริมและพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่รัฐกำหนดไว้และประชาชนต้องการอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเขตเทศบาลตำบลลาไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

3. เพื่อเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลาไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2. ทำให้ทราบว่ามีระดับในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

3. เป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเขตเทศบาลตำบลลาไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี และเป็นแนวทางหลักในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

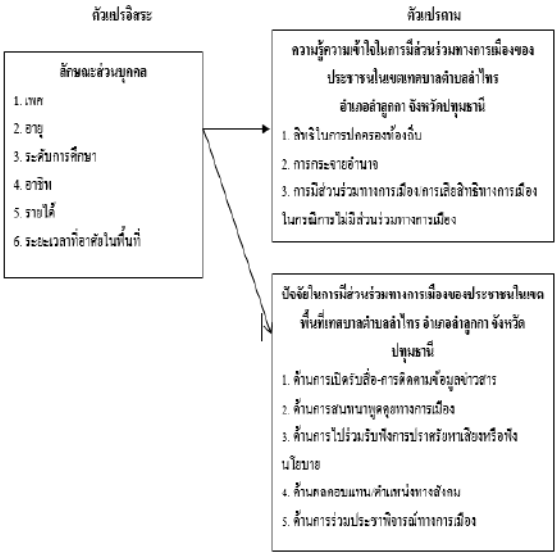

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีรายชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 3,106 คน การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 365 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic) ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

สถิติเชิงพรรณนาใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปเกี่ยวปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistic)

สถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ ค่า t-test และ One Way Anova โดย t-test ใช้สำหรับทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่มีตัวแปร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ตัวแปรเพศ ส่วนสถิติ One Way Anova ใช้ในการทดสอบ คือ ตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 เพศชาย จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 46.3 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง อายุ 35-60 ปีบริบูรณ์ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 50.95 อายุ 18-35 ปีบริบูรณ์ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.45 และอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศวิชาชีพหรือเทียบเท่า จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75 มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.37 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาปี 1-5 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.34 มีระดับการศึกษาประกาศวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.24 และมีระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 ประกอบอาชีพนิสิต/นักศึกษา จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 ประกอบอาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานจ้างของรัฐ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.71 ประกอบอาชีพเจ้าของบริษัท/ห้างร้าน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.14 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.94 และประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท/เดือน สูงสุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท/เดือน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23. 56 รายได้ 30,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.28 และรายได้ 20,001-30,000 บาท/เดือน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.16 ส่วนระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่สูงสุด 16 ปีขึ้นไป จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 66.02 ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ 11-15 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ 5-10 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ ต่ำกว่า 5 ปี จำนนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75

2. ระดับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ระดับปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปัจจัยด้านการไปร่วมรับฟังการปราศรัยหรือฟังนโยบายของนักการเมือง อยู่ในระดับมากรองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านการรับฟังสื่อ/การติดตามข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านการร่วมประชาพิจารณ์ทางการเมือง ปัจจัยด้านการได้รับตำแหน่งและค่าตอบแทน และ ปัจจัยด้านการสนทนาพูดคุยทางการเมือง ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ พบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและปัจจัยต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลาไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 21.10 และ 2.20 ซึ่งเป็นไปตามที่ Milbrath และ Goel (เทวินทร์ ตติยรัตน์ 2533: 41) พบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้ความเข้าใจด้านการเมืองและมีแนวโน้มที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองสูงขึ้น และ Milbrath ยังพบอีกว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่อไปนี้คือ กิจกรรมการ
รณรงค์หาเสียง การมีส่วนร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับการสื่อข่าวสาร และประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทรที่มีความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท/เดือน ร้อยละ 40.00 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีอาชีพเป็นเกษตรกรที่ต้องประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวจึงไม่สนใจแสวงหาความรู้ทางการเมืองเท่าที่ควร ซึ่งอยู่ในความต้องการระดับที่ 1 ตามทฤษฎีลำดับความต้องการของ มาสโลว์ (จุมพล หนิมพานิช 2545 : 53-57) ที่ว่าบุคคลมีความต้องการด้านกายภาพ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการในสิ่งจำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัย 4 ที่เราจำเป็นต้องมี ได้แก่ อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค จึงจะแสวงหาความต้องการขั้นต่อไป และสอดคล้องกับวิจัยของ จรัญ จงสวัสดิ์ (2533: 173 – 176) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบแผนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาล : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประชาชนในเขตสุขาภิบาลที่ประธานกรรมการสุขาภิบาลมาจากการเลือกตั้งและประธานกรรมการโดยตำแหน่งผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีรายได้สูงมีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง และเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอันดับสองรองจากปัจจัยด้านการศึกษา

2. ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม ปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ

2.1 ด้านการรับฟังสื่อ/การติดตามข้อมูลข่าวสาร ในภาพรวมในภาพรวมปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าพื้นที่เทศบาลตำบลลำไทร ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านทุกชุมชนมีหอกระจายข่าวที่เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลทุกหมู่บ้านได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองและการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นต้น สอดคล้องกับณรงค์ เชื้อบัวเย็น (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

2.2 ด้านการสนทนาพูดคุยทางการเมือง ในภาพรวมปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูสิทธ์ ขันติกุล (2553) ศึกษา ทัศนะทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน 44 ชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ระต่ำ ได้แก่ ด้านการชุมนุมทางการเมือ ด้านการติดต่อกับนักการเมือง และด้านเข้าร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองต่างๆ

2.3 ด้านการได้รับตำแหน่งและค่าตอบแทน ในภาพรวมในภาพรวมปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งวรทัศน์ วานิชอังกูร (2534: 35 - 36) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มจะเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้ที่เป็นสมาชิกองค์การหรือชุมชนจะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เป็นสมาชิก

2.4 ด้านการไปร่วมรับฟังการปราศรัยหรือฟังนโยบายของนักการเมือง ในภาพรวมในภาพรวมปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในเขตเทศบาลตำบลลาไทร อำเภอลูกกา จังหวัดปทุมธานี รองลงมา อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์สิน อุดมวิทยไพศาล (2561) ศึกษา กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า การสังเกตการณ์ทางการเมือง เช่น การติดตามข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ การติดตามนโยบายของพรรคการเมือง ระดับชาติและระดับท้องถิ่น การติดตามผลการดำเนินการของรัฐบาลผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โครงการรถไฟฟ้า หรือ แก้ไข ปัญหาราคาสินค้าแพง ฯลฯ การติดตามข่าวสารพฤติกรรมของนักการเมือง เช่น มีการทุจริตคอร์รัปชั่น การสนทนาหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมืองกับบุคคลในครอบครัว เพื่อน หรือ บุคคลอื่น (2) การมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเลือกตั้งทางการเมือง การไปใช้สิทธิ์ในการเลือกตั้ง การชักชวนบุคคลอื่นไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติการเข้าร่วมฟังการปราศรัยของ ผู้สมัคร รับเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติและ (3) การเข้าเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง เช่น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาประเทศ กับ นักการเมือง การยื่นข้อ เรียกร้องความต้องการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ กับนักการเมือง การร่วมประชุมทางการเมืองของพรรค การเมืองและกลุ่มทางการเมือง การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการดำเนินงานของนักการเมืองในระดับท้องถิ่น หรือระดับชาติในการดำเนินตามนโยบายของรัฐบาล เช่น โครงการกองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ การชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องความต้องการบางสิ่งบางอย่างผ่านนักการเมือง

2.5 ด้านการรวมประชาพิจารณ์ทางการเมือง ในภาพรวมในภาพรวมปัจจัยที่มีผลในการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จาดุร อภิชาตบุตร(2549) ศึกษา หลักประชาธิปไตย : การมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ต้องเข้าใจรูปแบบและวิธีการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ชัดเจน เนื่องจากคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมีหลายคำ ซึ่งคำเหล่านั้น มีความหมายบ่งบอกถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนแตกต่างกันไป เช่น การรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชน (Public Hearing) การประชาพิจารณ์ (Public Opinion) การลงประชามติ (Referendum) เป็นต้น ซึ่งรูปแบบและวิธีการในแต่ละกระบวนการ รวมถึง ผลลัพธ์ที่ได้ก็มีความแตกต่างกัน อาทิ การลงประชามติ (Referendum) จัดเป็นกระบวนการหนึ่ง ของการมีส่วนร่วมของประชาชน การลงประชามติไม่ต้องการความเห็นของประชาชนว่ามีความเห็น เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างไร แต่การลงประชามติต้องการรู้เพียงแค่เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วย หรือ รับ - ไม่รับ อันเป็นผลจากการลงประชามติ เพราะฉะนั้นจะเลือกใช้วิธีการไหนอย่างไรต้องทำความเข้าใจ ให้ชัดเจนก่อน เพื่อให้การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการได้จากกระบวนการการมีส่วนรวมของประชาชน

3. การเปรียบเทียบประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำไทร อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่พบว่าไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับศราวุธ ศรีประเสริฐ (2543: 41 – 51) ได้ทำการวิจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลาปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2542 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลาปลายมาศ คือ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา,และอุดมการณ์ประชาธิปไตย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ ผาสุข (2555) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน การมีส่วนร่วมในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกขี้หนอน อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเทศบาลตำบลลำไทรอย่างต่อเนื่อง โดยเทศบาลต้องจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชนหรือประชาชนเกี่ยวกับการเมือง การบริหารงาน กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

2. ควรศึกษาเพิ่มเติมโดยเน้นในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ เช่น การยื่นข้อเรียกร้อง การชุมนุมประท้วง การเดินขบวนประท้วง เพื่อทาให้ทราบว่าประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุรุษและสตรี เพื่อศึกษาความแตกต่างของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีพื้นฐานสภาพแวดล้อมของการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน ซึ่งจะได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนให้เหมาะสมกับสถานการณ์

4. การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษาเฉพาะเรื่องความรู้ความใจและปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาด้านต่างๆ เช่น ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ด้านการพัฒนาสังคม ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์และวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนว่าจะมีความเข้มแข็งมากน้อยเพียงใด

5. ควรศึกษาความรู้ความใจและปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนของเทศบาลอื่นๆ หรือเทศบาลใกล้เคียง เพื่อนำผลที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบและปรับใช้กับการดำเนินงานของเทศบาลและเป็นแนวทางในการหารูปแบบที่เหมาะสมที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

[1] จรัญ จงสวัสดิ์ (2533) แบบแผนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองท้องถิ่น รูปแบบสุขาภิบาล : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประชาชนในเขตสุขาภิบาลที่ประธานกรมการสุขาภิบาลมาจากการเลือกและประธานกรรมการโดยตำแหน่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

[2] จาดุร อภิชาตบุตร (2549) หลักประชาธิปไตย : การมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ : สมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย.

[3] จุมพล หนิมพานิช (2545). การบริหารจัดการ ภาครัฐแนวใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย. นนทบุรี : สำนักวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

[4] เทวินทร์ ตติยรัตน์ (2533). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการปกครองรูปเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

[5] พระมหาณรงค์ เชื้อบัวเย็น. (2553) การมีส่วน ร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอน้ำพ้อง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

[6] ภูสิทธ์ ขันติกุล (2553) ทัศนะทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน 44 ชุมชนเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

[7] วีระชัย เองษฎีกุล (2550) ความรู้ความเข้าใจและ
ปัจจัยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยอ้อ อำเภอลอง
จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหาร
และพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท. มหาวิทยา
ลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
[8] ศราวุธ ศรีประเสริฐ (2543) การมีส่วนร่วมทางการเมือง
ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำปลายมาศ จังหวัด
บุรีรัมย์ ปี พ.ศ. 2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศา
สตรมหาบัณฑิต. สาขารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
[9] ศักดิ์สิน อุดมวิทยไพศาล (2561) กรอบแนวคิด
เชิงทฤษฎีพฤติกรรมทางการเมืองของ ประชาชน.
ดุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขารัฐ
ประศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
[10] สาลินี อ่อนวงษ์ (2551) การมีส่วนร่วมของ ประชาชน
ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต.
สาขาบริหารและพัฒนาประชาคมเมือง และ
ชนบท. มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์.
[11] ยงยุทธ ผาสุข (2555) การมีส่วนร่วมของประชาชน
ต่อการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบล
กรณีศึกษาองค์การ บริหารส่วนตำบลโคกขี้หนอน
อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
สาขาวิชา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม.
มหาวิทยาลัยบูรพา.

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

PEOPLE'S PARTICIPATION THE ADMINISTRATION OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGAANIZATIONS IS LAM LUK KA DISTRICT, PATHUMTHANI PROVINCE

เฉลิมพล นุชอุดม[1] , สุวัจ รชตวัฒนกุล[2]

[1,2] อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ E-mail: chaleampol@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนภายในเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวม การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษารายด้านพบว่า ด้านที่มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมด้านการเมือง รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน และการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมด้านการบริหารและการมีส่วนร่วมด้านนโยบาย ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษารายด้านพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความเชื่อถือของประชาชนต่อผู้บริหาร รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์ และปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานตามลำดับ

3. ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ท่อระบายน้ำ ยังไม่ดีเท่าที่ควร คือ มีมากเป็นบางชุมชนไม่ทั่วถึงทุกชุมชน/หมู่บ้าน การตัดสินใจในปัญหาใดๆ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารแต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นผู้ตัดสินใจ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้ก่อนตัดสินใจ และโครงการแต่ละโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาบรรจุในแผนพัฒนาไม่ได้เกิดจากความต้องการของคนในชุมชนอย่างแท้จริง เป็นความต้องการของนักการเมือง

แนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พบว่า แนวทางแก้ไขปัญหาโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารควรทำงายด้วยความโปร่งใส ไม่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองควรทำงานด้วยความเต็มใจ ตามที่ได้อาสาเข้ามาบริหารท้องถิ่นตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดโครงการองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นพบประชาชนเพื่อที่จะได้รับรู้ถึงปัญหา และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อใกล้ชิดประชาชน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

Abstract

This study aimed to investigate the level of people's participation in the administration of local administrative organizations in Lam Luk Ka District, Pathumthani Probince. The study also examined the factors promotion the participation, problems and suggestions in administrating local administrative organization. The sample group consisted of 396 people in local administrative organization in Lam Luk Ka District. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean and standard deviation.

The study revealed as follows:

1. Regarding the people's participation in the administration of local administrative organizations in Lam Luk Ka District in general the participation was found at a moderate level. When considering each aspect separately it was found that the aspect that was most participated was politics, followed by planning. The aspects that were least participated were administration and policy.

2. The factors promoting the people's participation in the administration of local administrative organizations in Lam Luk Ka District in general was at a moderate level. When considering each aspect separately it was found that the aspect that was most promoted was the administrator's reliability, followed by public relations. The aspect that was least promoted was administration knowledge.

3. Regarding the problems relating the people's participation in the administration of local administrative organizations the first three priorities were: the infra structure development which was not good and suffered from scattered distribution, the decision which was made by the administrators only, and the projects which came from the politicians rather than from the community.

4. Regarding the suggestions for problem solving in the people's participation in the administration the first three priorities were: the administration should be transparent, the public relations should be regular and continual. The people should take part in projects and activities.

Keywords : People's participation, factors promoting participation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง ราชการของกระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ หน่วยงายทางราชการที่ได้รับมอบอำนาจจากส่วนกลางให้ไปปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของประเทศ และทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ จังหวัด อำเภอ และระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานของประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจในการปกครองตนเอง โดยอิสระภายใต้ขอบเขตของกฎหมายเป็นการกระจายอำนาจให้คนในท้องถิ่นบริหารงานเพื่อแก้ไขปัญหาการพัฒนา และให้บริการแก่คนในท้องถิ่นเอง (สาลินี อ่อนวงษ์, 2551: 1)

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ไร้พรมแดนในการสื่อสาร (โกวิทย์ พวงงาม,

2548: .32) โดยปัจจุบันมีการพัฒนาการสื่อสาร การรับส่งข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยทาให้ประชาชนมีความรู้เพิ่มมากขึ้นทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ประชาชนมีความต้องการที่หลากหลายแตกต่างกัน ดังนั้น แนวทางการปกครองส่วนท้องถิ่นแบบกระจายอำนาจจึงเป็นทางเลือกที่สำคัญและเหมาะสมในการจัดบริการสาธารณะให้ทั่วถึงและตรงกับความต้องการของประชาชนที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องปรบปรุงระบบการปฏิบัติงานให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วด้วย ซึ่งต้องมีการปรับกระบวนการบริหารราชการโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการในข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวางรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเพื่อให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบผลสำเร็จมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสนองตอบต่อความต้องของประชาชน ตามนโยบายการปฏิรูประบบราชการที่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนให้มากที่สุด

เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่มีภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (มาตรา 50, มาตรา 51) และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2546 (มาตรา 16) รวมทั้งเป็นศูนย์รวมของผู้ปฏิบัติที่มาจากหลายรูปแบบ เช่นจากข้าราชการการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน และข้าราชการประจำ สำหรับด้านการบริหารงานประกอบด้วยฝ่ายบริหารซึ่งมีนายกเทศมนตรีทำหน้าที่กำหนดนโยบายอำนาจหน้าที่ โดยการมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ นั้น ตั้งดำเนินงานรวมกันเพื่อให้นโยบายและเป้าหมายที่ตั้งไว้บรรลุวัตถุประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งในมาตรา 66 มาตรา 67 และมาตรา 68 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีหน้าที่ที่ต้องทำ ได้แก่ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตของตน ประกอบด้วยจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร จัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ จัดให้มีและบำรุงสถานที่ประชุมการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์ ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร การคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ การท่องเที่ยวและการผังเมือง (กระทรวงมหาดไทย, 2542: 23)

การมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบต่างๆ เปรียบเสมือนกระจกเงาที่คอยสะท้อนให้เห็นซึ่งเจตนารมณ์ของประชาชนต่อการบริหารงานของหน่วยงานทางการปกครองของภาครัฐอันเป็นช่องทางการแสดงออกถึงการสนับสนุน คัดค้าน หรือเมินเฉยต่อนโยบายของรัฐ หรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าปัจจุบันระเบียบกฎหมายจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์กรทั้งในระดับประเทศหรือองค์กรระดับท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การมีส่วนร่วมทางการปกครอง การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนเข้าไปบริหาร

ประเทศและบริหารท้องถิ่นมากขึ้นก็ตาม แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าที่ผ่านมาแม้ว่ารูปแบบทางการเมืองการปกครองทั้งระดับประเทศและท้องถิ่นจะให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมมากมาย แต่กลับไม่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งที่ผ่านมาประชาชนยังเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นน้อยมาก เช่น การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การควบคุม การติดตามผลการบริหารงานของผู้บริหารหรือผู้นำทางการเมือง ประชาชนไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมเท่าที่ควรเพราะผู้บริหารหรือผู้นำไม่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง และอีกนัยหนึ่งอาจเป็นเพราะประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหาร ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้การแสดงออกเพื่อการรักษาผลประโยชน์ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นต่อผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปปฏิบัติยังมีน้อยหรือไม่มีเท่าที่ควรจึงเป็นอุปสรรคต่อการปกครองท้องถิ่นไม่น้อย (สาลินี อ่อนวงษ์, 2551: 3-4)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้ทราบว่าปัจจุบันนโยบายของรัฐได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย มีการตัดสินใจทางการเมืองให้มีการร่วมวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการเมือง รวมทั้งให้มีการได้ตรวจสอบอำนาจของรัฐทุกระดับ แต่ในความเป็นจริงแล้วการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนหน่วยงานราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น มีจำนวนไม่มากอีกทั้ง ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการเรียกร้องถึงสิทธิหน้าที่ของตนที่พึงจะได้รับและอีกประเด็นหนึ่งอาจเกิดจากประชาชนเองที่ไม่ได้สนใจจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการบริหารงาน จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อที่จะได้นำไปสู่แนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายที่ประชาชนต้องการได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานี
2. ได้ทราบปัจจัยที่สงเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
3. ได้ทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
4. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเสนอแนะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการวางแผนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

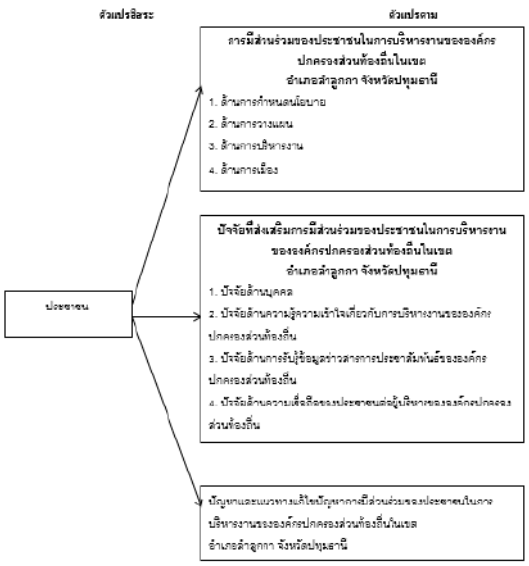

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี มีจำนวนทั้งหมด 59,411 คน การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 397 คน

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มประชาชนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 397 คน ส่วนเป็นเป็นเพศชาย (ร้อยละ 50.0) มีอายุ 41 – 50 (ร้อยละ 32.6) มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 31.8) ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ร้อยละ 24.7) มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท (ร้อยละ 40.9)

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษารายด้านพบว่า ด้านที่มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมด้านการเมือง รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน และที่มีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมด้านการบริหารงาน

3. ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษารายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านความเชื่อถือของประชาชนต่อผู้บริหาร รองลงมาคือ ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการรับรู้ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ และปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมระดับน้อยที่สุด ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงาน

4. ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานี 3 อันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ท่อระบายน้ำ ยังไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่ เนื่องจากมีการพัฒนาที่ซ้ำซ้อนเป็นบางชุมชน การตัดสินใจในปัญหาเป็นหน้าที่ของผู้บริหารแต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นผู้ตัวสินใจ ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้ก่อนตัดสินใจ และโครงการแต่ละโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาบรรจุในแผนพัฒนาไม่ได้เกิดจากความต้องการของคนในชุมชนอย่างแท้จริง แต่เป็นความต้องการของนักการเมืองท้องถิ่นตามลำดับ

แนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารควรทำงานด้วยความโปร่งใส ไม่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองควรทำงานด้วยความเต็มใจ ตามที่ได้อาสาเข้ามาบริหารท้องถิ่นตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดโครงการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบประชาชนเพื่อรับรู้ถึงปัญหา ความต้องการของประชาชน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อใกล้ชิดประชาชน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลาลูกกา จังหวัดปทุมธานีสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ในด้านการกำหนดนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารในท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อยในการกำหนดนโยบายและร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และประชาชนเองก็ไม่สนใจและให้ความใส่ใจในการเข้ามามีส่วนร่วมกับท้องถิ่นตนเอง เพื่อนำมาซึ่งประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้านของตนเอง เพื่อนำมาซึ่งประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้านของตน เช่นเข้าร่วมประชุมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบายในการบริหารงาน และร่วมแสดงความคิดเห็น เสนอแนะในกระบวนการประชาคมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรนุช ป้อมเปี้น (2551) ศึกษาบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย สำหรับการเปรียบเทียบบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และอาชีพ ที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาล
ตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี

2.1 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงาน โดยภาพรวมพบว่า การแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมประชาคมชุมชน/หมู่บ้านเกี่ยวกับการบริหารงาน และความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2554 : 6 - 7) ศึกษาเรื่อง ชนบทไทย : การผันแปรในอนาคตภายหลังการพัฒนา เสนอต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2532 สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นและหน่วยการบริหารงานพัฒนาระดับชาวบ้าน ควรให้ความรู้แก่ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วม และมีบทบาทสำคัญต่อการควบคุมการบริหาร มิใช่ปล่อยให้เป็นเรื่องของระบบราชการแต่ฝ่ายเดียว สำหรับองค์กรระดับตำบล หมู่บ้าน จำเป็นที่รัฐจะต้องสร้างองค์กรเหล่านี้ให้พร้อมสำหรับการพัฒนาตนเอง ต้องปรับเปลี่ยนการบริหารชนบทจากราชการส่วนกลางมาเป็นการบริหารโดยประชาชนในระดับหมู่บ้าน ซึ่งถือว่าเป็นการวางรากฐานประชาธิปไตยระดับหมู่บ้านไปสู่ความมั่นคงของชาติโดยรวม

2.2 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ พบว่า วิธีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านสื่อต่าง เช่น หอกระจายข่าว เสียงตามสาย ป้ายประชาสัมพันธ์ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และการได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ กุศลสนอง (2555) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขยาด อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การมี

ส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขยาด อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมรับรู้ข่าวสาร ระดับการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ระดับการมีส่วนร่วมปรึกษาหารือ ระดับการมีส่วนร่วมวางแผนร่วมกัน ระดับการปฏิบัติ ระดับการมีส่วนร่วมตรวจสอบประเมินผล และระดับการมีส่วนร่วมควบคุมโดย

ประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขยาด ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ยกเว้นเพียงแต่ปัจจัยเรื่องเพศเท่านั้นที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน และงานวิจัยของสมศักดิ์ น้อยนคร (2551 : 75 - 78) ได้ศึกษาศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุตรดิตถ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการปฏิบัติงานและด้านการรับประโยชน์อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจและด้านการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 ปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านความเชื่อถือของประชาชนต่อผู้บริหาร โดยภาพรวมพบว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีมนุษย์สัมพันธ์กับประชาชนและเป็นผู้ประสานงานที่ดี การทำงานหรือการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยึดถือประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ และความเชื่อถือต่อผู้บริหารในการบริหารงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิต วัฒนเสน (2559) ศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้และยอมรับบทบาทของประชาชนและขององค์กรต่างๆ ของรัฐที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำหรับด้านการตรวจสอบประชาชนมีบทบาทน้อยสะท้อนให้เห็นว่าการตรวจสอบของประชาชนเป็นเพียงวาทกรรมมากกว่าการปฏิบัติที่แท้จริง

3. ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับ คือ การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ท่อระบายน้ำ ยังไม่ดีเท่าที่ควร คือ มีมากเป็นบางหมู่บ้าน/ชุมชน ไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน/ชุมชน การตัดสินใจในปัญหาใดๆ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารแต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นผู้ตัดสินใจไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมรับรู้ก่อนตัดสินใจและโครงการแต่ละโครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่นำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ได้เกิดจากความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง เป็นความต้องการของนักการเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิต ชาญฉลาด (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารนขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอความต้องการของประชาชนมากขึ้น ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีร่วมนำเสนอแนวทางการบริหารงาน และควรให้ประชาชนได้ส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดบาง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร งาน และกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ และเน้นให้ประชาชนเห็นถึง

ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเข้าร่วมกิจกรรมตลอดจนให้ประชาชนได้รับรู้ถึงความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในทุกโอกาส เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้ประชาชนรู้สึกว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งในชุมชนเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านต่างๆ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ผู้บริหาร สมาชิกสภาและเจ้าหน้าที่ ควรลงพื้นที่พบปะประชาชนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึงเพื่อสร้างความคุ้นเคยและเป็นกันเอง จัดประชาชุม จัดประชาคมชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อรับทราบถึงการบริหารงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อชี้แจงนโยบายในการดำเนินงานความก้าวหน้า

เอกสารอ้างอิง

[1] กระทรวงมหาดไทย (2542). ทิศทางท้องถิ่นไทย : รวมกฎหมายปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น

[2] โกวิทย์ พวงงาม (2548). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : วิญญูชน.

[3] พิชิต ชาญฉลาด (2557), การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารนขององค์การบริหารส่วนตำบลกุดบง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

[4] ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2554). ชนบทไทย : การผันแปรในอนาคตภายหลังการพัฒนา เสนอต่อวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรในปี พ.ศ. 2532. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.

[5] มานิต วัฒนเสน (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหาร กิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ดุษฎีนิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการเมือง. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

[6] รุ่งทิพย์ กุศลสนอง (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขยาด อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง. มหาวิทยาลัยบูรพา.

[7] สาลินี อ่อนวงษ์ (2551). การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

[8] สมศักดิ์ น้อยนคร (2551) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในจังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

[9] อรนุช ป้อมเปี้น (2551) บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานของเทศบาลตำบลหัวดง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในเขตลาดกระบัง

The satistaction of the people towards The performance of The Village public health Volunteers in Ladkrabang

ดร.เฉลิมพล นุชอุดม[1] ปณิชา วีรศิลป์[2] สุวัจ รชตวัฒนกุล[3]

[1,2,3]คณะรัฐศาสตร์/มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, pakakong_bsc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งมี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามเพศและอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตลาดกระบัง จำนวน 353 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน (Two Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test แบบ Independent Sample) และ สถิติทดสอบ(F-Test)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

3. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ด้านการให้ความรู้ และด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ

Abstract

This objectives of this study were 1) study the people's satisfaction towards the performance of the village public health volunteers and 2) to compare the people's satisfaction towards the performance of the village public health volunteers classified by fender and age. The sample group consisted in Ladkrabang of 353 people, selected by two stage random sampling. The study tool was questionnaire. The data was analyzed by descripted statistic, the independent samples t-test and F-test.

The results are summarized below

1. People's satisfaction towards the performance of the village public health was overall and in each individual aspect at a high level.

2. The difference of gender of people's satisfaction towards the performance of the village public health volunteers were overall and in each individual aspect are not difference at significance level of .05

3. The difference of age of people's satisfaction towards the performance of the village public health volunteers was overall is difference at significance level of .05 When considering each side, is was difference at significance level of .05 in news publicity, educating and service.

Keywords: The satistaction

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติเรื่องความสำเร็จ ของนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและพัฒนาการด้านสุขภาพ (วิโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร, 2561 : 1) และได้รับการยกย่องจากองค์การสหประชาชาติให้เป็นต้นแบบประเทศไม่รวย แต่สามารถทำให้ทุกคนมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่มีคุณภาพได้ (ศักดิ์ชัย กาญจนวัฒนา, 2560 : ออนไลน์) โดยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนสามารถดูแล สุขภาพตนเองได้ และชุมชนมีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญในการส่งเสริม พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัว ชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกพื้นที่ (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2562 : 1)

โครงการอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2520 ในระยะแรกเป็นโครงการทดลองใน 20 จังหวัด โดยทดลองในทุกอำเภอ อำเภอละ 1 ตำบล กระทั่งในสมัยพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการสาธารณสุข จึงได้อนุมัติให้บรรจุ "โครงการสาธารณสุขมูลฐานแห่งชาติ" เข้าเป็นโครงการหนึ่งในแผนพัฒนาการสาธารณสุขแห่งชาติที่ถือเป็นนโยบายระดับชาติ และได้ลงมติอนุมัติให้เปลี่ยนคำว่า "สาธารณสุขเบื้องต้น" เป็น "การสาธารณสุขมูลฐาน" เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2522 ต่อมาในปี พ.ศ.2535 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก็ได้รับการยกระดับให้เป็น “อาสาสมัครสาธารณสุข” หรือ อสม. ต่อมาในปี พ.ศ.2535 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านก็ได้รับการยกระดับให้เป็น "อาสาสมัครสาธารณสุข" หรือ อสม. และในปี พ.ศ.2537 รัฐบาลได้กำหนดให้วันที่ 20 มีนาคม ของทุกปีเป็น "วันอาสาสมัครสาธารณสุขแห่งชาติ" (ศูนย์พัฒนาการสาธารณสุขมูลฐานภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2552 : ออนไลน์) เป็นต้นมา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในเขตลาดกระบังซึ่งเป็นชุมชนใกล้เคียง เพื่อเป็นแนวทางให้กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปออกแบบการทำงานของ อสม. ให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถทำงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพดีเยี่ยมและมีความสุข อันจะส่งผลให้สุขภาพของประชาชนไทยโดยรวม ดีขึ้นและทำให้เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติมีคุณภาพมากขึ้นตามไปด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจาหมู่บ้าน (อสม.) ในเขตลาดกระบัง

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำแนกตามเพศและอายุ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของประชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โดยได้ศึกษาจากทฤษฎีความพึงพอใจและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้ที่เคยศึกษามาแล้ว ซึ่งนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาได้ ดังนี้

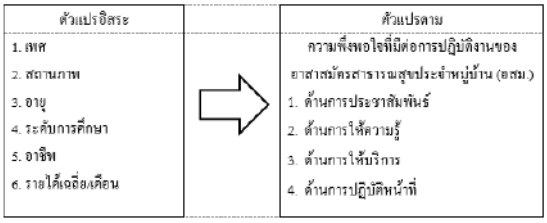

4. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปตามคุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มา

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	158	44.76
หญิง	195	55.24
รวม	353	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 55.24 รองลงมาคือเป็นเพศชายจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 44.76 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 – 32 ปี	40	11.33
33 – 47 ปี	72	20.40
48 – 62 ปี	189	53.54
63 ปีขึ้นไป	52	14.73
รวม	353	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 48 – 62 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 53.54 รองลงมาคือ อายุ 33 - 47 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 และ อายุ 63 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.73 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	124	35.13
สมรส	183	51.84
หย่าร้าง/หม้าย	46	13.03
รวม	353	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ จำนวน 183 คน คิดเป็น ร้อยละ 51.84 รองลงมา คือ โสด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 35.13 และ หย่าร้าง/หม้าย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	50	14.16
มัธยมศึกษา/ปวช.	40	11.33
อนุปริญญา/ปวส.	99	28.05
ปริญญาตรี	124	35.13
สูงกว่าปริญญาตรี	40	11.33
รวม	353	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรี จำนวน 124 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.13 รองลงมา คือ อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 28.05 และระดับประถมศึกษา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	92	26.06
รับจ้างทั่วไป	78	22.10
พนักงานบริษัท	40	11.33
เกษตรกร	40	11.33
นักเรียน/นักศึกษา	20	5.67
เจ้าของธุรกิจ	83	23.51
รวม	353	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 รองลงมา คือ อาชีพเจ้าของธุรกิจ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.51 และ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	63	17.85
5,001 – 10,000 บาท	60	17.00

10,001 – 15,000 บาท	47	13.31
15,000 บาทขึ้นไป	183	51.84
รวม	353	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 51.84 รองลงมา คือ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.85 และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 60 คน ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รายด้าน 4 ด้าน

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความพึงพอใจ**
1. ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร	3.90	0.81	มาก
2. ด้านการให้ความรู้	3.83	0.80	มาก
3. ด้านการให้บริการ	3.76	0.83	มาก
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่	3.95	0.79	มาก
รวม	3.86	0.81	**มาก**

จากตารางที่ 7 พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รายด้าน 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =3.86, S.D. = 0.81)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดย ด้านการปฏิบัติหน้าที่ ($\overline{X}$ =3.95, S.D. =0.79) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ($\overline{X}$ =3.90, S.D. =0.81) และ ด้านการให้ความรู้ ($\overline{X}$ =3.83, S.D. =0.80) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ t- test แบบ independent ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รายด้าน จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	เพศ	n	$\overline{X}$	**S.D.**	**t**	**p**
1. ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร	ชาย	158	3.92	0.80	0.39	0.70
	หญิง	195	3.89	0.82		
2. ด้านการให้ความรู้	ชาย	158	3.82	0.80	-0.24	0.81
	หญิง	195	3.84	0.80		
3. ด้านการให้บริการ	ชาย	158	3.82	0.88	1.20	0.23
	หญิง	195	3.71	0.79		
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่	ชาย	158	3.96	0.75	0.27	0.79
	หญิง	195	3.94	0.82		
รวม	**ชาย**	**158**	**3.88**	**0.81**	**0.44**	**0.66**
	หญิง	**195**	**3.84**	**0.81**		

จากตารางที่ 8 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจาหมู่บ้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	p
1. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยจาก อสม. และการจัดอบรมต่างๆ	ชาย	158	3.97	0.79	0.35	0.72
	หญิง	195	3.94	0.79		
2. แจ้งข่าวสาร Covid-19 แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ	ชาย	158	4.24	0.83	1.96	0.05*
	หญิง	195	4.06	0.91		
3. ชักชวนเพื่อนบ้านเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนางานสาธารณสุขและจัดนิทรรศการ	ชาย	158	3.82	0.86	-0.08	0.94
	หญิง	195	3.83	0.98		
4. การแจ้งข่าว Covid-19 แก่ประชาชนผ่านหอกระจายเสียง	ชาย	158	3.66	1.10	-0.64	0.53
	หญิง	195	3.73	1.01		
รวม	**ชาย**	**158**	**3.92**	**0.90**	**0.39**	**0.70**
	หญิง	**195**	**3.89**	**0.92**		

*** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05**

จากตารางที่ 9 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ไม่พบว่า อสม. แจ้งข่าวสาร Covid-19 แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ โดยจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการให้ความรู้ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	p
1. ถ่ายทอดความรู้ให้ลูกดื่มนมแม่ 6 เดือน (อย่างน้อย)	ชาย	158	3.84	0.83	0.12	0.91
	หญิง	195	3.83	0.91		
2. ถ่ายทอดความรู้กินปลาเป็นหลักกินผักเป็นพื้น	ชาย	158	3.91	0.91	-1.98	0.05
	หญิง	195	4.09	0.81		
3. แนะนำประชาชนไปรับบริการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงพยาบาลประจำอำเภอ	ชาย	158	3.87	0.90	-1.29	0.20
	หญิง	195	3.99	0.94		
4. จัดนิทรรศการถ่ายทอดความรู้สมาธิบำบัด	ชาย	158	3.65	0.94	2.18	0.03*
	หญิง	195	3.43	0.91		
รวม	**ชาย**	**158**	3.82	0.90	**-0.24**	**0.81**
	หญิง	**195**	3.84	0.89		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการให้ความรู้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อสม. ถ่ายทอดความรู้กินปลาเป็นหลักกินผักเป็นพื้น และ อสม.จัดนิทรรศการถ่ายทอดความรู้สมาธิบำบัด โดยจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการให้บริการ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	p
1. ติดตามดูแลผู้ป่วยที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือโรงพยาบาลประจำอำเภอ	ชาย	158	3.79	0.93	0.63	0.53
	หญิง	195	3.73	0.93		
2. ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อมีผู้ได้รับบาดเจ็บกระดูกหักก่อนส่งต่อไปยังโรงพยาบาล	ชาย	158	3.79	0.96	0.43	0.67
	หญิง	195	3.75	0.90		
3. การจ่ายยาคุมกำเนิดภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	ชาย	158	3.87	0.93	2.23	0.03*
	หญิง	195	3.65	0.88		
รวม	**ชาย**	**158**	3.82	0.94	**1.20**	**0.23**
	หญิง	**195**	3.71	0.90		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการให้บริการ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจ่ายยาคุมกำเนิดภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยจำแนกตามเพศ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามเพศ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	เพศ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	p
1. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหมู่บ้านร่วมกับเจ้าหน้าที่	ชาย	158	3.84	0.89	0.11	0.91
	หญิง	195	3.83	0.95		
2. ทำการรณรงค์วิธีการป้องกันจากไวรัส Covid-19	ชาย	158	4.15	0.80	-0.89	0.37
	หญิง	195	4.23	1.00		
3. รณรงค์กำจัดภาชนะที่มีน้ำขังแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย	ชาย	158	4.07	0.85	0.38	0.70
	หญิง	195	4.04	0.78		
4. เป็นแกนนำในการประสาน-งานกับผู้นำในชุมชน	ชาย	158	3.94	0.84	0.11	0.92
	หญิง	195	3.93	0.87		
5. ให้มีการวางแผนและดำเนินงานเพื่อพัฒนางานคุ้มครองผู้บริโภคของหมู่บ้าน	ชาย	158	3.82	0.84	1.53	0.13
	หญิง	195	3.67	0.93		
รวม	**ชาย**	**158**	3.96	0.84	**0.27**	**0.79**
	หญิง	**195**	3.94	0.90		

จากตารางที่ 12 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในด้านการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามอายุ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ F- test ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รายด้าน จำแนกตามอายุ

การปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	6.60	3	2.2	3.4	0.02
	ภายในกลุ่ม	226.0	34	0.6		
	รวม	232.6	35			
2. ด้านการให้ความรู้	ระหว่างกลุ่ม	11.80	3	3.9	6.4	0.00
	ภายในกลุ่ม	213.3	34	0.6		
	รวม	225.1	35			
3. ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	7.98	3	2.6	3.9	0.01
	ภายในกลุ่ม	235.5	34	0.6		
	รวม	243.5	35			
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่	ระหว่างกลุ่ม	1.61	3	0.5	0.8	0.46
	ภายในกลุ่ม	216.7	34	0.6		
	รวม	218.3	35			
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**5.97**	**3**	**1.9**	**3.5**	**0.02**
	ภายในกลุ่ม	**198.2**	**34**	**0.5**		
	รวม	**204.1**	**35**			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ด้านการให้ความรู้ และ ด้านการให้บริการ โดยจำแนกตามอายุ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงต้องทดสอบเพื่อหาความแตกต่างรายคู่ โดยใช้สถิติทดสอบ LSD ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 18 -20

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร โดยใช้สถิติทดสอบ LSD

ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าว			18 – 32 ปี	33 – 47 ปี	48 – 62 ปี	63 ปีขึ้นไป
อายุ	n	$\overline{X}$	$\overline{X}$ =3.81)	$\overline{X}$ =3.86)	$\overline{X}$ =4.01)	$\overline{X}$ =3.63)
18 – 32 ปี	40	3.81	-	**-0.05**	**-0.21**	**0.17**
33 – 47 ปี	72	3.86	-	-	**-0.15**	**0.23**
48 – 62 ปี	189	4.01	-	-	-	**0.38***
63 ปีขึ้นไป	52	3.63	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า ประชาชนที่มีอายุระหว่าง 48 – 62 ปี กับ อายุ 63 ปี ขึ้นไป มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้านการให้ความรู้ โดยใช้สถิติทดสอบ LSD

ด้านการให้ความรู้			18 – 32 ปี	33 – 47 ปี	48 – 62 ปี	63 ปีขึ้นไป
อายุ	n	$\overline{X}$	($\overline{X}$ =3.70)	($\overline{X}$ =3.93)	($\overline{X}$ =3.93)	($\overline{X}$ =3.42)
18 – 32 ปี	40	**1.** 3.70	-	**-0.23**	**0.23**	**0.28**
33 – 47 ปี	72	**2.** 3.93	-	-	**0.00**	**0.21***
48 – 62 ปี	189	**3.** 3.93	-	-	-	**0.51***
63 ปีขึ้นไป	52	**4.** 3.42	-	-	-	-

จากตารางที่ 15 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 อายุระหว่าง 33 – 47 ปี กับ อายุ 63 ปี อายุ และ ด้านที่ 2 อายุระหว่าง 48 – 62 ปี กับ อายุ 63 ปี มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้านการให้ความรู้ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยใช้สถิติทดสอบ LSD

ด้านการให้บริการ			18 – 32 ปี	33 – 47 ปี	48 – 62 ปี	63 ปีขึ้นไป
อายุ	n	$\overline{X}$	($\overline{X}$ =3.70)	($\overline{X}$ =3.83)	($\overline{X}$ =3.84)	($\overline{X}$ =3.41)
18 – 32 ปี	40	3.70	-	**-0.13**	**-0.14**	**0.29**
33 – 47 ปี	72	3.83	-	-	**0.00**	**.012***
48 – 62 ปี	189	3.84	-	-	-	**-0.43***
63 ปีขึ้นไป	52	3.41	-	-	-	-

จากตารางที่ 16 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 อายุระหว่าง 33 – 47 ปี กับ อายุ 63 ปี อายุ และ คู่ที่ 2 อายุระหว่าง 48 – 62 ปี กับ อายุ 63 ปี มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ด้านการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยใช้สถิติทดสอบ LSD

โดยรวม			18 – 32 ปี	33 – 47 ปี	48 – 62 ปี	63 ปีขึ้นไป
อายุ	n	$\overline{X}$	($\overline{X}$ =3.76)	($\overline{X}$ =3.90)	($\overline{X}$ =3.94)	($\overline{X}$ =3.58)
18 – 32 ปี	40	3.76	-	**-0.14**	**-01.9**	**0.18**
33 – 47 ปี	72	3.90	-	-	**-0.05**	**0.32***
48 – 62 ปี	189	3.94	-	-	-	**0.37***
63 ปีขึ้นไป	52	3.58	-	-	-	-

จากตารางที่ 17 พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 อายุระหว่าง 33 – 47 ปี กับ อายุ 63 ปี อายุ และ อายุระหว่าง 48 – 62 ปี กับ อายุ 63 ปี ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวม มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

5. สรุปผลการวิจัย

1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแทนของประชาชนในเขตลาดกระบัง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุระหว่าง 48 – 62 ปี จำนวน 189 คน มากที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โดยจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 124 คน มากที่สุด สำหรับการประกอบอาชีพส่วนมากมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป เป็นส่วนใหญ่

2.ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และด้านการให้บริการ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เป็นดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร พบว่า โดยรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อสม. แจ้งข่าวสาร Covid-19 แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยจาก อสม และการจัดอบรมต่างๆ และ อสม. ชักชวนเพื่อนบ้านเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนางานสาธารณสุขและจัดนิทรรศการ ตามลำดับ

ด้านการให้ความรู้ โดยรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อสม. ถ่ายทอดความรู้กินปลาเป็นหลักกินผักเป็นพื้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อสม. แนะนำประชาชนไปรับบริการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/โรงพยาบาลประจำอำเภอ และ อสม. ถ่ายทอดความรู้ให้ลูกดื่มนมแม่ 6 เดือน (อย่างน้อย) ตามลำดับ

ด้านการให้บริการ โดยรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อสม. ให้การปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อมีผู้ได้รับบาดเจ็บกระดูกหักก่อนส่งต่อไปยังโรงพยาบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อสม. ติดตามดูแลผู้ป่วยที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือโรงพยาบาลประจำอำเภอ และ การจ่ายยาคุมกำเนิดภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ตามลำดับ

ด้านการปฏิบัติหน้าที่ โดยรวมและทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อสม. ทำการรณรงค์วิธีการป้องกันจากไวรัส Covid-19 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ อสม. รณรงค์กำจัดภาชนะที่มีน้ำขังแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย และ อสม. เป็นแกนนำในการประสานงานกับผู้นำในชุมชน ตามลำดับ

3.การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจาหมู่บ้านโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาความต้องการจำเป็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความต้องการอุปกรณ์ทางการแพทย์พื้นฐาน ด้านความสามารถในการควบคุมโรค

2. ควรศึกษารูปแบบของการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่สอดคล้องกับการทำงานด้านสาธารณสุขในชุมชน

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจาหมู่บ้าน (อสม.) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้กระบวนการสื่อสาร เช่น การแจ้งข่าวการเกิดโรคระบาดในท้องถิ่นให้กับเจ้าหน้าที่และประชาชนในหมู่บ้าน การแจ้งข่าวสารความเคลื่อนไหวในกิจกรรมสาธารณสุขให้ประชานในหมู่บ้าน รวมถึงการนัดหมายให้ประชาชนในหมู่บ้านมานับบริการด้านสาธารณสุขระหว่างประชาชนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความคล่องตัว รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศักดิ์ชัย แก้วเอี่ยม (2563, บทคัดย่อ) ทำการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข เทศบาลท่าโขลง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข เทศบาลเมืองลาดสวาย ตำบลลาดสวาย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก

11. เอกสารอ้างอิง

[1] กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2552). **คู่มือหลักสูตรการอบรมฟื้นฟูความรู้อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.)**. กรุงเทพฯ : เรดิเอชั่น.

[2] _____. (2554). **ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน พ.ศ.2554 พร้อมด้วย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

[3] _____. (2554). **คู่มือ อสม. ยุคใหม่**. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

[4] จาริณี อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2559). **ความพึงพอใจและพฤติกรรมการบริโภคขนมไทยของลูกค้าชาวไทยในจังหวัดกรุงเทพมหานคร**. การค้นคว้าแบบอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรมการบริการและการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

[5] ศักดิ์ชัย แก้วเอี่ยม. (2563) **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เทศบาลท่าโขลง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี**. การค้นคว้าแบบอิสระ. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

[6] เพ็ญนภา จรัสพันธ์. (2558). **ความพึงพอใจของลูกค้าต่อคุณภาพการให้บริการของศูนย์บริการลูกค้า จีเนท โมบายเซอร์วิส เซ็นเตอร์ จันทบุรี**. งานนิพนธ์. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

[7] ภัทรกร มิ่งขวัญ. (2559). **การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42**. การค้นคว้าอิสระ. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

[8] ภาณุเดช เพียรความสุข และคณะ. (2558). **ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**. อุบลราชธานี : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน.

[9] Kotler, P. (2000). **Marketing management**. 10th ed. New Jersey : Prentice-Hall**.**

การตลาดให้กับผู้ประกอบการสามารถสนองความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการโมบายแบงกิ้งได้มากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภคที่ตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากรในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการ โมบายแบงก์กิ้งของประชากรในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากรในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พฤติกรรมผู้บริโภค การตัดสินใจซื้อ ความรู้เกี่ยวกับโมบายแบงกิ้ง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตด้านประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 90,125 คน (ข้อมูลจาก เขตบางนา-วิกิพีเดีย ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ.2562 https://th.wikipedia.org/wiki/เขตบางนา)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ เดือนมิถุนายน 2563 – สิงหาคม 2563

4. กรอบแนวความคิด

5. วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 90,125 คน (ข้อมูลจาก เขตบางนา-วิกิพีเดีย ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ.2562 https://th.wikipedia.org/wiki/เขตบางนา) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yammane,1973 อ้างใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และมีระดับความคาดเคลื่อนจากการสุ่มร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน เพื่อให้ง่ายจัดเก็บข้อมูลและคำนวณทางสถิติจึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลพฤติกรรมผู้บริโภค และกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการโมบายแบงก์กิ้งของประชากรในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการดังนี้

1.การจัดระเบียบข้อมูล (Data Organizing) เป็นการจัดข้อมูลอย่างเป็นระบบอยู่ในสถานะที่พร้อมจะนำไปใช้งานได้ทันที โดยการจัดระเบียบข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

ACTIS&NCOBA-2021-1

Bangkok Suvarnabhumi University

Conference Proceedings

การจัดการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประยุกต์ และระบบสารสนเทศครั้งที่ 17 และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจ

ณ มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม 2564

การรับรู้ความเสี่ยงอันตรายจากกลุ่มอาการออฟฟิศซินโดรมของบุคลากรในโรงพยาบาล	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ รัชเมธี รชตวัฒนกุล เอกชัย แสงสว่าง	96
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความสุขในการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิต	ณัฐชฎา พิมพาภรณ์ เพียร โตท่าโรง พรทิพย์ อุดมศักดิ์	102
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการการรับชมแอพพลิเคชั่นเน็ตฟิกของประชาชนในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ นงลักษณ์ ทองขวัญ	109
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการชำระสินค้าผ่าน Mobile Banking ของประชาชน ในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา	118
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการสั่งอาหารผ่านแอพพลิเคชั่นออนไลน์ในโทรศัพท์ของผู้บริโภคใน อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	ปุณิกา โทพิลา ทัศวรรณ มหาเรือนขวัญ	125
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร	ทิพมาศ รัตนพิทักษ์ วีรวุธ รักเที่ยง	131
ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสั่งอาหารผ่าน Application food panda ของประชาชนในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร	ปุณิกา โทพิลา ธิดาวัลย์ สร้างธรรม	145
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้ากระเป๋าแฟชั่น Brand Name ในเขตกรุงเทพมหานคร	นราวดี สมชาติ กนกวรรณ บูรณะกิติ ดร.ฉันทลักษณ์ ฮีสวัสดิ์	152
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ในสาขาการจัดการโลจิสติกส์ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง	นราวดี สมชาติ พีร์ภูมิ รุ่งเรื่อง พิศุทธิ์ ตั้งเด่นชัย	158
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านอาหาร สไตล์เกาหลี ของผู้บริโภคในเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ปณียา อินทกาศ	168
ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก	สุปัด ทองอินทร์ สนใจ รชตวัฒนกุล	174
ระบบจัดการการลงทะเบียนสอบเทียบโอน รายวิชาสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ	อนันต์พล ชื่นชม เทพพิทักษ์ อิ่มอาเทศ ชุติมา เกตุษา	180
การพัฒนาระบบอัตโนมัติเพื่อการกระจายสินค้า	พรพงศ ศิริสุขเจิริญพร นิตินัย โมทนา พิชิตชัย วงหัส	185
โครงสร้างทางการเงินของบริษัทกับค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี	วฤดดา พิพัฒนกุล ดารารัตน สุริวงค์ ประทุม วงษ์วีระกุล	191

ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก

The attitude of the community towards the election of members of the House of Representatives Between Hua Takhe community and Nong Chok community.

ผศ.สุปัด ทองอินทร์[1] นางสนใจ รชตวัฒนกุล[2]

[1,2] คณะรัฐศาสตร์/มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ, pakakong_bsc@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นชุมชน จำนวน 200 คน โดยเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t –test ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในระดับมาก ชุมชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2) ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่างชุมชนหัวตะเข้และชุมชนหนองจอก ในรายข้อพบว่าชุมชนมีความแตกต่างกันในด้านการประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่ตนเองรู้จักไปเลือกตั้งและด้านการช่วยกันสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองเป็นไปอย่างโปร่งใส ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ทัศนคติ

Abstract:

The purpose of this research was to study the attitude of the community towards the right to vote for the members of the House of Representatives by using a sample of 200 people in the community by simple random selection. The research instruments were questionnaires which were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test. The results of the research were as follows: 1) The attitude of the community towards the election of members of the House of Representatives was at a high level. Most communities attach importance to the election of members of the House of Representatives. 2) Community attitudes towards the right to elect members of the House of Representatives between Hua Takhe community and Nong Chok community. In the article, it was found that the community was different in public relations for others that they knew to go to the polls and in helping each other to monitor the elections in their own area with transparency. At the significant level of .05

Keywords: Attitude

1. บทนำ

ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560ได้มุ่งเน้นให้เกิดการปฏิรูปการเมือง โดยการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามี บทบาททางการเมืองมากขึ้น ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชน วางโครงสร้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยการพัฒนาปรับปรุงจากข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาการเมืองนั้นยังเน้นประเด็นไปที่นักการเมือง หรือที่เรียกว่า “การเมืองของนักการเมือง” ประชาชนที่เป็นเจ้าของประเทศซึ่งเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองไม่มากนัก ดังนั้นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ต้องการปรับเปลี่ยนการเมืองของนักการเมืองให้เป็นของพลเมือง โดยการเพิ่มสิทธิ เสรีภาพให้พลเมืองและปรับประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนให้เป็นประชาธิปไตยโดยมีส่วนร่วม

ของพลเมือง และยังมีบทบัญญัติหลายมาตราที่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีเป้าหมายที่จะปฏิรูปการเมืองไปสู่การเป็นประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนสร้างประชาธิปไตยที่พลเมืองทุกคนมีส่วนร่วมได้

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยสิ่งสำคัญก็คือ "ประชาชน" และ ความสมบูรณ์แบบของระบอบประชาธิปไตยก็คือ ประชาชนสามารถ เข้ามามีสิทธิ มีเสียงในการปกครอง แต่เนื่องจากความจำกัดหลายๆ จึงทำให้ประชาธิปไตยโดยอาศัยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการเลือกตัวแทน ทั้งฝ่าย นิติบัญญัติและฝ่ายบริหารดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จึงถือเป็นบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตยถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ ที่ให้ได้มาซึ่งตัวแทน การเลือกตั้งที่เสรีและยุติธรรม จะเพิ่มโอกาสการถ่ายโอนอำนาจการปกครองอย่างสันติเพราะจะเป็นหลักประกัน ประการหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ที่พ่ายแพ้การเลือกตั้งยอมรับผลของการเลือกตั้ง และยอมถ่ายโอนอำนาจไปสู่รัฐบาลใหม่อย่างราบรื่น การเลือกตั้งที่เสรีและ ยุติธรรมจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถกำหนดรูปแบบของรัฐบาล และทิศทางนโยบายในอนาคตของรัฐบาล การยึดถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการเลือกตั้ง เป็นวิธีการในการจัดตั้งรัฐบาล และเป็นหลักในการตัดสิน ประเด็นสาธารณะต่างๆ แต่ไม่ใช่เป็นเหตุผลของการกีดกันเสียงข้างน้อย ไม่ว่าจะเป็นเพราะชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนา ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ระดับ รายได้ รัฐบาลหรือเสียงส่วนใหญ่ ที่มาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งก็ตามไม่สามารถลิดรอนสิทธิดังกล่าว (จิรพันธุ์,2547 : 1)

จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อให้ชุมชนได้ตระหนักตื่นตัวในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยมุ่งหวังว่าผลการศึกษาวิจัยจะเป็นการกระตุ้นการตื่นตัวทางการเมืองของชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงและเพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการกระตุ้นให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจและตรวจสอบการทุจริต ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชุมชนระหว่างชุมชนหนองจอกและชุมชนหัวตะเข้เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและเข้าใจทัศนคติชุมชนมากขึ้นก่อนการเลือกตั้งที่จะมาถึง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาข้อมูลตามคุณลักษณะทั่วไปและทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชุมชนระหว่างชุมชนหนองจอกและชุมชนหัวตะเข้

3. สมมติฐานการวิจัย

ทัศนคติของชุมชนต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชุมชนระหว่างชุมชนหนองจอกและชุมชนหัวตะเข้แตกต่างกัน

4. ระเบียบวิธีวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ โดยได้ทำการวิจัยเก็บข้อมูล ใน วันที่ 2-3 ตุลาคม พ.ศ. 2562

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 200 คน ซึ่งแบ่งเป็น ชุมชนหนองจอก 100 คนและชุมชนตลาดหัวตะเข้ 100 คน

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ ชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ที่มีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลตามคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชุมชน ระดับการศึกษา ได้ผลดังตารางที่1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลตามคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	112	56.00

- หญิง	88	44.00
2. อายุ		
-18-30 ปี	45	22.50
-31 - 40 ปี	56	28.00
-41 - 50 ปี	61	30.50
-51 ปีขึ้นไป	38	19.00
3. ชุมชน		
-ชุมชนหนองจอก	100	50
-ชุมชนตลาดหัวตะเข้	100	50
4. ระดับการศึกษา		
-มัธยมปลายหรือ	25	12.50
เทียบเท่า	60	30.00
-อนุปริญญา	86	43.00
-ปริญญาตรี	29	14.50
-สูงกว่าปริญญาตรี		
รวม		100.00

จากตารางที่ 1 ชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และเพศหญิงมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ส่วนใหญ่มีอายุ 41 - 50 ปี มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และระดับการศึกษาส่วนมากเป็นระดับปริญญาตรีมีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43

6.2 วิเคราะห์ระดับทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ ที่มีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ ที่มีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านไปใช้สิทธิการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง	3.88	0.67	มาก
2. ท่านติดตามข่าวสารการเมืองเป็นประจำ	3.92	0.76	มาก
3. ท่านเลือกผู้สมัครโดยใช้ความคิดของตนเองเท่านั้น	3.90	0.87	มาก
4. ท่านชักชวนประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่รู้จักไปเลือกตั้ง	3.42	0.93	ปานกลาง
5. ท่านเลือกคนที่ไม่ซื้อเสียง	3.75	0.92	มาก
6. ท่านเลือกผู้สมัครจากการดูประวัติและผลงานที่ผ่านมา	3.97	0.78	**มาก**
7. ท่านเคยช่วยบางพรรคหาเสียงหรือประชาสัมพันธ์	2.39	0.79	น้อย
8. ท่านช่วยสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองโปร่งใส	3.06	0.80	ปานกลาง
9. ท่านเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นสำคัญ	4.47	0.49	**มาก**
10. ท่านมีความรู้ในการไปใช้สิทธิเป็นอย่างดี	3.36	0.14	ปานกลาง
11. ท่านเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง	3.93	0.87	**มาก**
12. ท่านแจ้งหน่วยงานทันทีเมื่อพบการทุจริต	3.13	0.82	ปานกลาง
13. ท่านเชื่อมั่นในระบบการเลือกตั้ง ส.ส	3.88	0.75	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.80	0.74	มาก

จากตารางที่ 2 ภาพรวมทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ ที่มีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีค่าเฉลี่ยรวม 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.74 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และในรายข้อมีค่าสูงสุดในเรื่องการเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยถึง 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงว่าชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ มีความเห็นด้วยในเรื่องการเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นสำคัญรองลงมาในด้านการเลือกผู้สมัครจากการดูประวัติและผลงานที่ผ่านมามีค่าเฉลี่ยถึง 3.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ซึ่งอยู่ใน

ระดับมาก และด้านการเห็นความสำคัญของการเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยถึง 3.93 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 ซึ่งอยู่ในระดับมากตามลำดับ

5.3 การเปรียบเทียบระหว่างทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบระหว่างทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อคำถาม	$\bar{x}$		S.D.		t	Sig.	เปลผล
	ชุมชนหัวตะเข้	ชุมชนหนองจอก	ชุมชนหัวตะเข้	ชุมชนหนองจอก			
1. ท่านไปใช้สิทธิการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกครั้ง	3.82	3.94	0.66	0.68	1.36	0.17	ไม่แตกต่าง
2. ท่านติดตามข่าวสารการเมืองเป็นประจา	3.88	3.97	0.75	0.77	0.91	0.35	ไม่แตกต่าง
3. ท่านเลือกผู้สมัครโดยใช้ความคิดของตนเองเท่านั้น	3.53	4.27	0.81	0.92	0.34	0.72	ไม่แตกต่าง
4. ท่านชักชวนประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่รู้จักไปเลือกตั้ง	2.99	3.85	0.83	1.02	1.09	0.01*	**แตกต่าง**
5. ท่านเลือกคนที่ไม่ซื้อเสียง	3.75	3.74	0.94	0.90	0.10	0.91	ไม่แตกต่าง
6. ท่านเลือกผู้สมัครจากการดูประวัติและผลงานที่ผ่านมา	3.96	3.97	0.70	0.86	0.04	0.95	ไม่แตกต่าง
7. ท่านเคยช่วยบางพรรคหาเสียงหรือประชาสัมพันธ์	2.30	2.48	0.72	0.85	0.22	0.80	ไม่แตกต่าง
8. ท่านช่วยสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองโปร่งใส	2.76	3.36	0.91	0.69	1.05	0.00*	**แตกต่าง**
9. ท่านเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึง	4.01	4.92	0.95	0.03	0.24	0.51	ไม่แตกต่าง

นโยบายเป็นสำคัญ							
10. ท่านมีความรู้ในการไปใช้สิทธิเป็นอย่างดี	3.29	3.43	0.20	0.08	0.57	0.34	ไม่แตกต่าง
11. ท่านเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง	3.90	3.95	0.90	0.83	0.48	0.70	ไม่แตกต่าง
12. ท่านแจ้งหน่วยงานทันทีเมื่อพบการทุจริต	3.10	3.15	0.80	0.84	0.03	0.62	ไม่แตกต่าง
13. ท่านเชื่อมั่นในระบบการเลือกตั้ง ส.ส	3.78	3.98	0.69	0.81	1.37	0.53	ไม่แตกต่าง

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รายข้อพบว่าชุมชนมีความแตกต่างกันในด้านการประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่ตนเองรู้จักไปเลือกตั้งและด้านการช่วยกันสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองเป็นไปอย่างโปร่งใส ที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. อภิปรายผล

การศึกษาทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้พบว่า

1. ทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่าชุมชนให้ความสนใจตื่นตัวรักสิทธิของตนเอง และเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นสำคัญ ตระหนักในเรื่องการเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นหลัก มีการเลือกผู้สมัครจากการดูประวัติและผลงานที่ผ่านมา และให้ความสำคัญต่อการเลือกตั้งเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ พงษ์ศร (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี กรณีศึกษาใน ปี พ.ศ. 2562 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 31 – 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 –30,000 บาท พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของประชาชนชาวจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละสื่อแล้ว เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้สื่ออินเทอร์เน็ต รองลงมา คือ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ และสื่อหนังสือพิมพ์ตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร ด้านนโยบาย ด้านพรรคการเมือง ด้านการรณรงค์หาเสียงและด้านสื่อบุคคล การทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี และเกียรติกร พากเพียรศิลป์ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรีพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2. ทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รายข้อพบว่าชุมชนมีความแตกต่างกันในด้านการประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่ตนเองรู้จักไปเลือกตั้งและด้านการช่วยกันสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองเป็นไปอย่างโปร่งใส ที่ระดับนัยสำคัญ .05

7. สรุปผลการวิจัย

1. ทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน ในด้านการประชาสัมพันธ์ให้คนอื่นๆที่ตนเองรู้จักไปเลือกตั้งและด้านการช่วยกันสอดส่องให้การเลือกตั้งในเขตตนเองเป็นไปอย่างโปร่งใส

2. ทัศนคติของชุมชนหนองจอกและชุมชนตลาดหัวตะเข้ที่มีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีค่าเฉลี่ยรวม 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.74 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และในรายข้อมีค่าสูงสุดในเรื่องการเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงนโยบายเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยถึง 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

8. ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่นั้นมีความแตกต่างกัน

2. ควรศึกษาทัศนคติทางการเมืองระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครกับประชาชนในพื้นที่ต่างจังหวัด

9. เอกสารอ้างอิง

[1] เกียรติกร พากเพียรศิลป์, 2552.ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรณีศึกษาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) วิทยาลัยสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

[2] ยงยุทธ พงษ์ศร, 2562. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี.สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารการเมือง) วิทยาลัยสื่อสารการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

[3] ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2553. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

[4] สุขุม นวลสกุล, 2541. การเมืองและการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

[5] ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน์.

[6] อดุลย์ นิลเปรม, 2540. ทัศนคติของผู้มีอายุระหว่าง 18-20 ปีต่อการเลือกตั้งในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.